

[Landbrugsministeren.]

ninger, det ærede medlem drager af dette resultat. For det første er arbejdet med disse undersøgelser ikke færdigt, og for det andet mener jeg ikke, at der kan drages den slutning, som det ærede medlem gør.

Jeg må selvfølgelig tage til mig, når det ærede medlem bebrejder mig, at det har været for længe at få nedsat landbokommissionen. Det er mange år siden, sagen her i tinget blev fremført fra konservativ side. Jeg kunne egentlig tænke mig, at det ærede medlem samtidig havde sagt, at det var meget beklageligt, at hans egen og venstres regering ikke i sin tid virkelig gjorde det forslag, hans egne partifæller har fremført her i tinget. Jeg må altså tage til mig, når man bebrejder mig, at det har været så længe, men jeg har i hvert fald gjort det, og det er ikke helt uvæsentligt.

Så vil jeg gerne rette en tak til det ærede medlem hr. H. C. Toft for citatet af de, som jeg selv mener gode udtalelser, jeg har fremsat i Nyborg. Jeg mener, det er ganske fortrinligt, at de i fremtiden kan læses i Folketingstidende, hvad de nu kan ved det ærede medlems hjælp; jeg mener, at de helt dækker den indstilling, de foreliggende lovforslag er udtryk for.

Vedrørende sit forslag om en forhøjelse af forkøbsretsgrænsen sagde det ærede medlem, at de brug, der her er tale om, brug med 56 000 kr.s grundbeløb, var ikke for store, og der var ingen jord at undvære. Jeg går ud fra, at det ærede medlem har samme kendskab som jeg til brug af denne størrelse, og er det tilfældet, ved det ærede medlem, at det jo ikke er en ensrettet masse. Der er brug med passende arrondering og med passende bygninger, men jeg har netop i dag været ude for et brug af denne størrelse med jord beliggende 7 forskellige steder, noget meget langt fra bygningerne. Når statens jordlovsudvalg gør forkøbsretten gældende, gør man det under hensyntagen til de landbrugsmæssige forhold på den pågældende ejendom. Jeg tror, man skal lede længe, før man finder et til-

fælde, hvor der er købt et brug med passende arrondering og med gode moderne bygninger. Der købes fortrinsvis den anden kategori ejendomme med dårlige bygninger og med jord med dårlig arrondering, hvor jorden kan bruges til supplerende af bekvemt beliggende mindre brug. Det er min erfaring som mangeårigt medlem af statens jordlovsudvalg, at der er mange brug af denne størrelse, der absolut ikke bliver ringere af, at man frastykker et mindre areal.

Med hensyn til det ærede medlem hr. Aage Foghs anker over statshusmandslovens administration er jeg ude af stand til at sige noget om de eksempler fra praksis, der blev nævnt, men jeg er selvfølgelig villig til at lade dem undersøge og se, hvorvidt denne administration er i strid med det, der står i loven. Hvis det efter loven ikke kan gøres anderledes, må man ændre loven, og hvis der er tale om, at man har administreret, skal vi sige forkert, så er jeg helt sikker på, at statens jordlovsudvalg, når det gøres opmærksom herpå, er mere end villig til at ændre denne administration. Det gælder såvel med hensyn til det tilfælde, der blev nævnt om gartneren, der købte jord, som med hensyn til opsigelsen af lån. Det sidste tror jeg i denne forbindelse er det mest alvorlige. På det punkt er jeg i hvert fald tilhænger af en liberal administration af loven, og en sådan vil jeg virke for.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh nævnte på ny spørgsmålet om fæstehusmændene på Langeland. Om dette spørgsmål skal jeg indskrænke mig til at sige, at de pågældende husmænd fik tilbudt hjælp af kommissionens formand. Jeg var selv medvirkende dengang, så jeg ved, det er tilfældet, men af grunde, jeg ikke skal komme ind på her, gjorde man ikke brug af dette tilbud. Statens jordlovsudvalg såvel som ministeriet var efter min mening afskåret fra at gribe ind på anden måde, end det skete, fordi man valgte den udvej at lade de stridigheder, der var parterne imellem, afgøre ved voldgiftsret. Man kan selvfølgelig kritisere voldgiftsrettens sammensæt-